

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν·

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνωνται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φοραὶς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλον ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποδλέπουσι σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαὶς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίησι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορά.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

Ἄγυρτης θὰ πῆ, ἄνθρωπος καλπουζάνος ὁ ὅποιος προσπαθᾷ νὰ ζήσῃ μὲ κάθε εἶδος κατεργαριᾶς καὶ ψευτιᾶς, καὶ τυχεριώρτης πάλι, θὰ πῆ ἄνθρωπος ποὺ τρέχει ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στὸ ἄλλο γιὰ νὰ γελάσῃ τὸν κόσμον ὅπως μπορῆ καὶ βρῆ τρόπο νὰ ζήσῃ, μ' ἓνα ὄνομα αὐτοῦς τοὺς μπιρμπάντας οἱ εὐρωπαϊοὶ τοὺς ὀνομάζουσι μπαγαπόντες.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Ντέρσιν ποὺ ἔχει τὸ ἵπποδρόμιον, φαίνεται, καὶ ὄχι φαίνεται, ἀλλὰ εἶναι μπάς μπαγαπόντες. Ἀφοῦ ἦρθε καὶ ἔβανε στὸ χέρι ἓνα κουτόβλακα ρωμηνὸ δεκαπέντε γιλιάρδες καὶ τούφτεικε τὸ ἵπποδρόμιον, νόμισε πῶς ὅλοι οἱ ρωμιοὶ εἶναι βλάκες σὰν κι' αὐτὸν ποὺ γέλασε καὶ τοῦ τράβηξε τὸν παρῶ.

Ἄρχισε λοιπὸν μὲ τσαρλατάνικα προγράμματα νὰ γελάσῃ τὸν κόσμον μὲ τὸ μπῆξε δεῖξε καὶ κόψε ράψε, ὅτι θὰ κάνῃ θαύματα καὶ σκοντάματα, ἵπποδρόμια καὶ πεζοδρόμια, τζορντζίνες καὶ παντομίμες ὡς κι' αὐτὸν τὸν πηδιχτούλη, καὶ ὅτι εἶχε καὶ ἓνα γάδαρον σὰν κι' αὐτὸν σοφὸ, τοῦ ὁποίου ὄλη ἡ σοφία ἦτανε στῆς κλωτσιᾶς, στὸν ὅποιον ἂν ἀπολούσκαμὲ κανένα ντουρὴ τῆς Πλάκας νὰ βγοῦν στὸ σβίντο σὰν τὸν Ἄιχλαρ μὲ τὸν Μπαλταντζῆ, θὰ τὸν ψωφούσε ὄχι μόνον στῆς κλωτσιᾶς ἀλλὰ καὶ στὰ δαγκάματα, σῶνει νὰ τὸν εἶχε πιασμένον ἢ μωίγα.

Στὴ πρώτη παράστασι ποὺ πῆγα μὲ τὸ διαρκὲς εἰσιτήριο ποὺ μούχε στείλη, μ' ὄλη μου τὴ βλακεία κατὰλαθα ἀπὸ τῆς τούμπαις ποὺ κάναν καὶ τὰ ξεράσματα τὰ καραγκιοζλίκια, ὅτι δὲν ἦτανε αὐτὸς ὁ Ντέρσιν παρῶ ἓνα γαδοῦρι σωστό, ποὺ πῆρε τοὺς ρωμηνούς γιὰ μπουφους, γι' αὐτὸ καὶ τούστειλα πίσω περιφρονητικῶς τὸ βρωμερὸ εἰσιτήριόν του. Καὶ πραγματικῶς ὁ μπαγαπόντης αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ λίγαις μέραις ἀναγκάστηκε καὶ τὸλμεισε, καὶ πῆγε στὴν Εὐρώπη νὰ μάς φέρῃ ἄλλα τέρατα καὶ σημεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνα περιβόητον ἀεροστάτην ποῦ μπαγαμπάντες ἀπ' αὐτὸν ἢ καλλιτέρα μπερμπάτη.

Μὲ τῆς καλπουζανιᾶς του καὶ τῆς μπατρατραῆρας του γέλασε τόσαις χιλιάδες λαὸ καὶ πῆγε σὰ μωρὰ παιδιὰ νὰ δῆ τὸν περιβόητον τυχεριώχτην ἀεροναῦτην. Τί συνέβηκε τὰ ξέρεστε. Ἀφοῦ ὁ μασκαρᾶς μάζεψε τὸν παρῶ τοῦ κόσμου, καὶ δὲν μπορούσε νὰ κάνῃ τίποτα, ὄχι νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀεροστάτην ἀλλὰ οὔτε νὰ τὸ φουσκώσῃ, βρῆκε πρόφασιν πῶς δὲν μπορούσε νὰ τὸ σηκώσῃ γιὰτὶ τάχα ἦτανε ἀγέρας, ἐνῶ δὲν κουνιότανε οὔτε φύλλον δεντροῦ.

Ἐλυωσαν οἱ ἄνθρωποι στὰ πόδια τοὺς στεκόμενοι τρεῖς καὶ τέσσερες ὥραις ὄρθιοι, καὶ δὲν εἶχε ὁ ἀρχεῖος τὴ τόλμη νὰ βγῆ νὰ γυρέψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον παρτητὸν, γιὰ τὴν ἀποτυχία, ἀλλὰ εἶχε τὴν κακοήθειαν καὶ νὰ βρίζῃ ἐμᾶς ὡς κλέφτιδες καὶ ληστὰς τὴν ὥρα ποὺ εὐφουγε.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μικρὸ, ὅπως θέλησαν νὰ τὸ πάρουν οἱ ἄλλαις πολιτικαῖς ἐφημερίδαίς, ἢ ὁποιαῖς ἐνῶ κἀθωνται καὶ γεμιζοῦν τὰ φύλλα τοὺς μὲ ἀηδίαίς καὶ ξεράσματα, πῶς τραγοῦδᾷ ἡ δεινὰ παληγογάδα, καὶ ἄλλα παραμύθια τῆς χαλιμάς, παρῶλειψιν νὰ γράψουν, ὅπως ἔπρεπε, γιὰ τὸν μπαγαπόντη αὐτὸν ὁ ὅποιος ἦρθε μὲ τὴν μεγαλειότερη κακοήθειαν νὰ περιπαίξῃ ὀλόκληρον τὸ λαὸ τῆς πρωτεύουσας.

Δὲν ἔσπασε ἓνα κεφάλι μόνον γυναῖκας ἀπὸ τῆς πατριᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλαις πολλοὶ ἐκτυπήθηκαν, φορέματα ποὺ κουσιζοῦν ἑκατοστάραις ἐσχίστικαν, ποδοπατήθηκαν, ξεκοιλιάστικαν καὶ τράβηξαν τὸ διάβολόν τοὺς μέσα σὲ τόσαις χιλιάδαίς λαὸ ἀπὸ τὴ γενικὴ στρημωξά, φαντασθῆτε πλέον ποὺ μιανῆς πολὺ καλῆς γυναῖκας ἔσπασε τὸ κουμπὶ τοῦ παντελονίου της καὶ ἔπεσε τὸ κεντητὸ τῆς παντελοναῖκι στὰ πόδια της καὶ στὸ καφενεῖο τῶν Ὀλυμπίων καὶ κόντεψε νὰ τῆς ἔρθῃ κόλπος τῆς γυναῖκας.

Τὶ δὲ θὰ συνέβαινε ἂν ὁ λαὸς καθὼς ἦτανε φουρικισμένος ἐφορμούσε μέσα στὸ θέατρο καὶ ἔβαζε φωτιὰ, ὡς εἶχανε μερικοὶ ἀποφασίσῃ; Τί θὰ συνέβαινε, ἂν ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστρονομίας τολμούσε ν' ἀντιμηλήσῃ ἓνα καὶ μόνον πολίτην ἐνώπιον εἴκοσι χιλιάδων λαοῦ; Ἐφάνηκε ὅμως φρόνημος, ὡς

Έχω κατά συνέχειαν υπάρχει σαπούνι που μπορεί να το πρήξει κάποιος για τυρί, άφροίξει, άφροίξει, από τη μεγάλη δε ευχαρίστησι όσοι πήγαν και πήραν δεν ξαναπήγαν να πάρουν. Δεν πιστεύω να τον συκοφαντούν τον άνθρωπο, αφού είναι τόσο ευχαριστημένοι. Θα στείλω αύριον ειδικόν επιθεωρητήν και παρακαλώ τους κ. Σταυροπούλου να τον δεχτούν για να πείσει ή συκοφαντία, αν ήναι συκοφαντία.

Προς τον έντιμον Παληανθρωπότατόν μου που μου γράφει για την άρχαιοκαπηλία του Γιώργου Κατσιμπαλη πως είναι συκοφανσία, του λέω, ότι τον ευχαριστώ, για της συμβουλαις του, της πολυ ευγενικαις, αλλά κατά δυστυχίαν του, τα πράγματα όπως συνέβηκαν τον άποδειχουν, ότι δεν λείπει την αλήθεια.

Τα άγάλματα ήτανε για πούλημα, αν δε τα ήχε 19 χρύνια στο σπίτι του ή έννια μηνόλεπτα μας είναι άδιάφορο. Τα έδηλωσε; Όχι. Τα έκρυψε όταν τα κατέβασε στο Φαληρέα, ναι, ή όχι; Ναι.

Έγώ μετανωώ για ένα μόνο ότι άδικα έρρίχτικα του έντιμου συμπολίτου μας και άγαθοεργού πιλοπόλη κυρ Κατσιμπαλη, και τον πίκρανα τον άνθρωπο για το ευχαριστώ των

Ποιός νάσαι αυτός που κάνει έργολαβία της πολυθέλητηρου Δημαρχίας;

όσων άγαθοεργιων έχει κάνει. Αυτό λέγεται κακή παραζήγησι την οποίαν όμως την ίδια μέρα και στο ίδιο φύλλο έσπεψα να διορθώσω, όσο μπορούσα, ο δε συκοφαντούμενος άσμε καταγγείλη, να δειχτή ή αλήθεια.

Τό γλέντι του Μελά στο Χαλάγγρι.

Προσέχετε να μη στραβοκυττάσετε τους άξιωματικούς γιατί κόλλησαν Κοσσυατίτιδα και δαίρουν τον πολίτα, για φύλλο πηδήμα. Αυτό λέγεται ίπποτισμός. Έπειτα βέβαια τα σπαθιά τους δεν πρέπει να σκουριάζουν μέσα στις θήκες τους, αλλά να ξετινάζουν λιγάκι και τα ρούχα των πολιτών. Υστερα από το δάροισμα των υπηρετών των Ολυμπίων, ήρθε και άλλο δάροισμα από ένα άνθυπασπιστή έννοιο πολίτη κει κοντά στο στρατιωτικό άρτοποιείο.

Τώρα αφού οι άξιωματικοί πη πρέπει να ήναι το παράδειγμα της ευγένειας μας δαίρουν, οι άπλοι στρατιώται πρέπει να μας ξεκιλοιάζουν, βρίσκοντες άφορμή, ότι δεν τους φέρνομε σχήμα.

Μωρέ στρατιωτικός παλλικαρισμός, μωρέ στρατιωτική γενναιότητα. Είναι πράγματα αυτά, κυρ Φρούραρχε, χάριν δυο τριών άπερισκέπτων άξιωματικων να προσβάλλεται αλόκληρον το σώμα των άξιωματικων μας, γιατί αν δυο παρεφέρθησαν άδικα και εφέρθησαν σαν μπασιμπουζούκοι, ο κόσμος λείπει, οι άξιωματικοί δαίρουν και όχι ένας άξιωματικός.

Είς το Τυπογραφείον του κ. Τρίμη πωλούνται έντυποι διορισμοί των άντιπροσώπων εις τας κάλπας, όλων των υποψηφίων.

Είς το πρακτορείον των έφημερίδων πωλούνται λεξικά του Γαζή και άλλα βιβλία.